

Vad innebär det att tro på skapelsen?

I begynnelsen skapade Gud himmel och jord.

Dessa ord, denna händelse, utgör grunden för hela Bibelns innehåll. Den fortsatta historien visar hur Gud under sex dagar utformar skapelsen för att den ska bli en optimal plats att leva på för människan. Den sjätte dagen skapar Gud människan till man och kvinna och sätter henne att råda över hela jorden. Det andra kapitlet visar mer i detalj att Adam hade kompetens för den uppgiften. Andra kapitlet visar också hans entusiastiska inställning till kvinnan som Gud skapat och fört fram till honom och hur Gud instiftar äktenskapet för deras gemensamma liv. Tredje kapitlet visar hur de första människorna blev bedragna att forma en allians med djävulen och göra uppror mot Gud, samt konsekvenserna av synden: det brutna förhållandet till Gud, och dödens inträde i skapelsen. Men det tredje kapitlet andas hopp. Synden, döden och djävulens makt ska inte permanentas i skapelsen. En hjälte ska komma, född av kvinna och vinna seger över dessa fiender åt oss, men det ska kosta honom blod. Fjärde kapitlet visar att Adams och Evas barn föds till deras likhet, som syndare. Ingen behöver lära dem vad synd är, det ligger i blodet. När människorna blev fler började Adam att offentligt predika om allt vad Gud gjort och sagt. Femte kapitlet är en släktavla från Adam till Noa och hans söner. Femte kapitlet omfattar därmed tiden för hela den första världen, den som gick under i vatten. Kapitel 6-9 skildrar bakgrunden till floden, människornas ondska, och hur omvälvande floden blev för hela jorden, samt hur Gud räddade Noa och hans familj och representanter för alla de slags djur som inte kunde överleva vattenmassorna. Nionde kapitlet slutar med Noas välsignelse av sina söner som visar att Gud inte glömt sitt löfte. Vi förstår att Frälsaren kommer att födas i Sems släkt. Tionde kapitlet visar hur folken som kom av Noas söner utbredd sig på jorden efter floden. Elfte kapitlet börjar med att visa hur Gud förbistrade människornas språk och därmed skyndade på att de spreds över jorden. Sen kommer en släktavla som leder från Sem till Tera, Abrahams far. Och historien om Abraham introduceras.

Utan att ändra karaktär försätter sedan den bibliska historieåtergivningen med berättelserna om Abraham, Isak och Jakob. I berättelsen om Abraham sätts fokus på Jerusalem. Moria land eller Moria berg är tempelberget strax norr om Jerusalem så som staden såg ut på Davids tid. Abraham gav platsen namnet ”Herren förser”. Det syftar på att HERREN utsett åt sig offerlammet för att Abrahams ättling ska gå fri. Det var på den platsen som Gud ungefär 2000 år senare försåg hela världen med det offerlamm som han utsett åt sig från världens begynnelse enligt sitt löfte till Adam. Efter händelsen vid berget där ”Herren förser” kommer historieskrivningen i Bibeln på ett eller annat sätt att kretsa kring Jerusalem fram till och med Apostlagärningarna som visar hur evangeliet gått ut från Jerusalem till alla folk.

1:a Mosebok slutar med att löftets linje nu blivit preciserat till Juda. Hungersnöd var den yttre orsaken till att Abrahams ättlingar flyttade ner till Egypten. Risken att de skulle anta kanaaneisk religion var antagligen den andliga och viktigare orsaken. Det blev så som HERREN förutsagt för Abraham när HERRENS löftesförbund bekräftades. Folket fick bo i Egypten i 400 år och blev ett stort folk, och under tiden hade amoreerna i Kanans land gjort sig mogna för straff. Moseböckerna fortsätter med att visa hur HERREN med mäktiga gärningar förde folket ut ur Egypten och slöt förbund med dem på Sinai. Förbundet syftade till att lära folket sitt behov av en Frälsare, och vad han skulle göra när han kom. Tabernaklet i öknen stod i centrum för gudstjänsten. Tabernaklet fortsatte att användas tills Salomo byggde templet i Jerusalem. Då blev cirkeln sluten med historien om Abraham och berget där HERREN förser. Förbundet vid Sinai innehöll också många lagar för nationen för att de inte skulle leva så att de gick under som människorna före floden eller som amoreerna nu gjort. Mose ledde folket under uttåget ur Egypten och ökenvandringen, Josua ledde folket under intåget i Kanaans land. Josua bok slutar med hans förmaningar till folket sedan landet fördelats mellan Israels stammar. Jerusalem blev dock inte erövrat förrän David intog staden. David var en krigsman och Herren tillät inte att han byggde templet. Men David samlade material till templet och hans son Salomo uppförde det ståtliga templet. Under David och Salomos tid hade riket stor utbredning men delades i två riken, det större Nordriket och så Juda eller Sydriket med Jerusalem och templet.

Nordriket leddes utan undantag av ogudaktiga kungar, olämpliga att leda Guds folk. De förledde folket till avfall och därför gick riket under år 722 f.Kr. Folket fördes i fångenskap av assyrierna för att aldrig mer återvända. De försvann ur historien helt i enlighet med villkoren för folket i Mose lag. Juda rike leddes av gudfruktiga och ogudaktiga kungar om vartannat och höll därför ut lite längre. Hiskias och Josias reformationer gjorde att Guds straff över ett avfälligt folk blev uppskjutet. Men kung Manasse begick synder som Gud inte mer ville förlåta då han fyllde Jerusalem med oskyldigt blod och åkallde himmelens härskara. Som sagt, Josias reformation sköt upp straffet men Josias efterträdare på tronen satte med sin ogudaktighet punkt även för Sydriket. Jerusalem förstördes och templet brändes år 586 f.Kr och de sista invånarna fördes i fångenskap. 70 år hade Jeremia profeterat för fångenskapen. För löftets skull förde Gud en rest av folket tillbaka till Jerusalem och templet återuppbyggdes, men långt ifrån lika ståtligt som Salomos tempel. När uppenbarelsen avslutas är Abrahams ättlingar åter på plats i Jerusalem, vid ”berget där HERREN förser”. Daniel tecknar historien i profetiska ord rätt detaljerat fram till Frälsarens ankomst. Gamla testamentets sista bok avslutas med förutsägelsen om Johannes döparen som skulle bereda väg för honom.

Invävt i historieåtergivningen går löftet och förutsägelsena om Frälsaren, Messias, HERREN. De blir allt mer detaljerade, speciellt genom kung David och profeten

Jesaja. De knyter uppfyllelsen till specifika platser i landet, exempelvis Betlehem och hedningarnas Galileen, och de aktuella politiska förhållandena. På ett otroligt och helt underbart sätt passar Jesus in i ett mångfacetterat pussel, så att vi ser hur fantastiskt han uppfyller alla profeternas förutsägelser och vi förstår att Gud styr över mänsklighetens historia, över kungar och riken. Bibeln innehåller en sammanhållen historisk återgivning från 1:a Mosebok till Apostlagärningarna som berättar om hur Gud förberett och fullbordat sin frälsningsplan, den som först uppenbarades för Adam och Eva på syndafallets dag.

Den gammaltestamentliga historieskrivningen fortsätter med evangeliernas redogörelse för hur Jesus fullbordat världens frälsning, den som Gud uppenbarat redan för Adam. Evangelierna är historia i dess mest trovärdiga form, berättat i skrivna dokument av samstämmiga ögonvittnen i nära anslutning till händelserna. Det finns knappast några historiska händelser som är så väl omvittnade. Jesus var tvungen att gå upp till Jerusalem ”för det passar inte att en profet blir dödad någon annanstans än i Jerusalem”. Det var på ”berget där HERREN förser” som han skulle utses som offer för världen synder. Kristi korsdöd under Pontius Pilatus är en väl verifierad historisk händelse. Jesus uppstod och lämnade en tom grav. Det, och den helige Andes gåva, gav lärjungarna ett nytt mod. Från Jerusalem gick evangeliet ut till världens länder och folk. Apostlagärningarna skildrar, liksom i en reseskildring, hur evangeliet gick ut från Jerusalem.

Allt detta är en enda sammanhängande historisk skildring från början till slut, från den första händelsen ”i begynnelsen skapade Gud himmel och jord” till den sista som skildras så här: *I två hela år bodde Paulus i den bostad som han hade hyrt, och han tog emot alla som kom till honom. 31 Han predikade Guds rike och undervisade med stor frimodighet om Herren Jesus Kristus utan att bli hindrad.* Det är samma historiska skildring men omfattningen av informationen är ju mycket mer begränsad till extremt små detaljer när vi får veta att Paulus själv hyr en lägenhet jämfört med uppgiften att Gud skapade himmel och jord. Vi får ytterligare detaljerade historiska uppgifter i breven om personer och händelser. Men om vi sätter punkt med Apostlagärningarna för den egentliga historieåtergivningen i Bibeln så ser vi att det är en enda sammanhållen historisk berättelse från att Gud i begynnelsen skapade himmel och jord till och med att Paulus bor i en hyrd lägenhet i Rom under två år. Det är berättelsen om hur Gud handlat med verkliga historiska personer, från Adam och Eva till apostlarna och medlemmar i de kristna församlingarna i mindre Asien och Rom.

Det är av avgörande betydelse hur vi uppfattar Bibelns första 11 kapitel. Allt som sedan följer är en sammanhängande historisk berättelse som förutsätter att även de första kapitlen är historia. Ja, vi kan säga att hela historieberättelsen, även den som uttrycks i profetior och bilder om framtiden och världens slut förutsätter att Bibelns

första kapitel återger verklig historia. Om Bibelns första kapitel inte är historia faller allt det andra som ett korthus - eller som ett hus byggt på lös sand om vi ska ta en bild ur Jesu liknelser. Om de första kapitlen inte är verklig historia består Bibelns värde i bästa fall i liberalteologernas skattning: den kan ge uppslag till givande samtal och möten mellan människor men inte mer.

Hur vi betraktar de första kapitlen i Bibeln har avgörande betydelse för vår tro och vårt liv. Nya testamentet visar tydligt hur vi ska betrakta de första kapitlen i Bibeln.

- Berättelsen om Jesu liv börjar med en stamtavla som via kända och mindre kända personer i Gamla testamentet går tillbaka till den första människan Adam. Adam är lika mycket en verklig historisk person som Abraham och kung David.
- Jesu undervisning om äktenskap och skilsmässa grundar sig helt på återgivningen i Bibeln två första kapitel, att Guds skapat människan till man och kvinna, och instiftat äktenskapet. Jesus betraktar det som verkliga historiska händelser.
- Ser vi till Bibelns huvudbudskap om Guds frälsningsplan, hur han förbereder och genomför den genom att sända sin Son till försoning för våra synder, så var det Adams handlande som gjorde det nödvändigt. 1 Mosebok 3 berättar vad som hände, steg för steg, när djävulen bedrog våra första föräldrar till synd. (Den relation som Gud etablerat när han skapade kvinnan gjorde att mannen stod som ansvarig, fast de gjort gemensam sak. Paulus undervisning om relationen mellan man och hustru i familjen och man och kvinna i kyrkan grundar sig på den relation Gud upprättade mellan Adam och Eva vid tiden för skapelsen, så också den undervisningen förutsätter att skapelseberättelsen är historieskrivning.)
- Berättelsen om syndafallet hade extremt stora konsekvenser för hela mänskligheten, ja, hela skapelsen. Vi var alla inneslutna i Adams fall, alltså en verklig historisk man som skapades till Guds avbild, helig och rättfärdig, men stod som ansvarig för ett uppror mot Gud som gjorde att han förlorade sin helighet och rättfärdighet, så att alla hans avkomlingar sedan föds till hans likhet, syndare av naturen och underkastade syndens konsekvenser som är döden. Om Adam inte var en verklig historisk person så finns det ingen förklaring till syndens inträde i skapelsen - syndens och dödens orsak och dess konsekvenser. Och om mänskligheten inte fallit ur nåden genom Adam kan den inte heller bli frälst av nåd genom Jesus Kristus. Paulus skriver: *Eftersom döden kom genom en människa, kom också de dödas uppståndelse genom en människa. Liksom alla dör i Adam, så ska också alla göras levande i Kristus.* Denna parallel är viktig för att förstå frälsningen, alltså: Adam som huvudet för en fallen mänsklighet och Kristus som huvudet för en återlöst mänsklighet. Paulus förklarar det så här i Romarbrevet 5: *Därför är det så: Genom en enda människa kom synden in i världen, och genom synden döden.*

På så sätt nådde döden alla människor, eftersom alla hade syndat. 13 Synd fanns i världen redan före lagen, men synd tillräknas inte där ingen lag finns. 14 Ändå regerade döden från Adam till Mose, också över dem som inte hade syndat genom en sådan överträdelse som Adams. Och Adam är en förebild till den som skulle komma.

15 Men syndafallet kan inte jämföras med nåden. För om de många dog genom en endas fall, så har Guds nåd och gåva så mycket mer överflödat till de många genom en enda människas nåd, Jesu Kristi nåd. 16 Inte heller kan gåvan jämföras med det som kom genom en endas synd. Domen kom genom en enda och ledde till fördömelse, men gåvan kom efter mångas överträdelser och ledde till ett frikännande. 17 För om döden kom att regera efter en endas fall genom denne ende, hur mycket mer ska då inte de som tar emot den överflödande nåden och rättfärdighetens gåva få regera i liv genom den ende, Jesus Kristus? 18 Alltså: liksom en endas fall ledde till fördömelse för alla människor, så har en endas rättfärdighet lett till ett frikännande, till liv för alla människor. 19 Liksom de många stod som syndare genom en enda människas olydnad, så ska också de många stå som rättfärdiga genom den endes lydnad. Om Adam inte var en verklig historisk person, den första människan, som handlade precis så som det berättas om i Bibelns tredje kapitel med de konsekvenser som där finns redovisade så faller hela frälsningshistorien som sedan följer i Bibeln som ett hus utan grund. Om inte Bibelns första elva kapitel är verklig världshistoria så blir faktiskt resten av Bibeln precis så meningslös som liberalteologerna påstår – de uppskattar i och för sig givande samtal och mänskliga möten men det behöver man inte Bibeln till.

De första kapitlen i Bibeln svarar på några grundläggande frågor kring vår existens och meningen med livet.

1. Var kommer vi ifrån? Vad är vårt ursprung? Vad är ursprunget till de olika folkslagen, deras skilda språk och spridning på jorden?
2. Varför finns vi till? Finns det någon högre mening med livet? Varför dras mänskligheten med så svåra problem? Synd och frälsning, är det viktigt? Angår det alla människor?
3. Vad händer med oss när vi dör? Finns det ett liv efter döden? De första kapitlen svarar bara indirekt och antydningssvis på dessa två sista frågor men allt eftersom uppenbarelsen fortskrider i Bibeln så svarar den även på dessa frågor. Men grunden till de svaren finns i de första kapitlen. Ta bort de första kapitlen och allt det andra faller.

Bibelns första vers börjar svara på första frågeställningen om vårt ursprung, och innan vi kommer till elfte kapitlet har vi alla svar.

I begynnelsen skapade Gud himmel och jord.

Det lär oss att Gud är en och att han existerar före och utom skapelsen. Han är

gudomlig och evig. Vi lär oss att universum har en början och att Gud är orsak till denna början. Utan honom har ingenting blivit till av det som är till. Vi förstår att han är allsmäktig och vis som kan skapa något sådant. När vi sedan ser hur han under de sex skapelsedagarna succesivt utformar skapelsen förstår vi också att han är god, för han utformar jorden till en optimalt beboelig plats för människan och instiftar ordningar för människans bästa.

Guds välsignelse och gåva till våra första föräldrar ”*var fruktsamma och föröka er*” kan vi kalla ett skaparord med fördröjd verkan. I kraft av denna välsignelse så kan vi var och en utbrista med psalmen i 139:e psalmen: *Du har skapat mina njuror, du vävde mig i moderlivet. 14 Jag tackar dig för att jag är så underbart skapad. Underbara är dina verk, min själ vet det så väl.* Tron att skapelsberättelsen i Bibelns första kapitel är en historisk redogörelse med klara och tydliga ord utan bildspråk gör att vi kan bekänna första trosartikeln med Luthers ord i Lilla katekesen. Säg att första kapitlet är en symbolisk berättelse som är förenlig med utvecklingsläran och du har tagit bort grunden för vår bekännelse. Då kan vi stoppa katekesen i soporna. För övrigt är det svårt att föreställa hur man skulle kunna utforma en skapelseberättelse mer i strid med utvecklingsläran än vad Bibelns första kapitel är.

Så långt frågan om mänsklighetens ursprung, och så till nästa frågeställning om varför vi är här:

Bibelns andra kapitel griper tag om det sista som berättas i det första kapitlet och blir mer utförlig kring händelserna den sjätte skapelsedagen. Före det att kvinnan skapades förde Gud fram djuren till Adam för att se vad han skulle kalla dem. *Så som mannen kallade varje levande varelse, så blev dess namn.* Med tanke på mångfalden liv som Gud skapat tänker man att det borde ha tagit mer tid än del av en dag men antagligen var det ett mer övergripande prov i naturkunskap som gällde de olika slagen av djur och fåglar. Att ge namn åt någon innebär i hebreisk kontext att man känner dess väsen, natur och egenskaper. Att Gud såg vad mannen skulle kalla djuren var ett viktigt prov för människan var ju satt att råda över hela jorden. Adam fick högsta betyg i naturkunskap och ekologi för även resultatet av detta prov innefattas när Gud sammanfattar dagen: *se det var mycket gott.* Adam var den första och sannolikt enda verkliga vetenskapsmannen med en fullständig förståelse av allt levandes funktion och ekosystemets komplexitet. Ordet ”bevara” är viktigt. Adam blev satt att odla och bevara den lustgård Gud planterat. En parallell kan dras till dagens perverterade människa som utrotar liv utan att ens veta om vad man utrotar och förstör ekosystem utan att ens fatta vad det är man egentligen förstör. Denna berättelse om hur Adam ger namn åt alla levande varelser och blir satt i Edens lustgård för att odla och bevara den säger något om varför vi är här.

Nästa svar på varför vi är här får vi när vi läser om hur äktenskapet är grunden för

förhållandet mellan man och kvinna i en perfekt syndfri värld och hur äktenskapet blir grunden för familjen och mänsklighetens framväxt. Vi har redan sagt att Jesus undervisning om äktenskapet förutsätter att Bibelns två första kapitel är en historisk redogörelse. Gud instiftade äktenskapet. Och när det sägs att en man ska hålla sig till sin hustru och de ska bli ett kött, innebär det att Gud satt gränser för den sexuella gemenskapen mellan människor. Den ska finnas enbart mellan en man och en kvinna förenade i äktenskap, alltså mellan man och hustru. Men först ska en stark relation byggas. När det heter att en man ska lämna sin far och sin mor och hålla sig till sin hustru så innebär det att de starkaste band som finns mellan människor, de mellan föräldrar och barn, ändå inte ska vara starkare än de mellan man och hustru när allt fungerar som Gud vill. När det heter att mannen ska hålla sig till sin hustru innebär det att han ska ha ett så innerligt förhållande till sin hustru att de först när de fungerar tillsammans kan utveckla sin fulla potential. Inget förtryck, mästrande, eller utnyttjande med andra ord, utan en kärleksfull uppoffrande gemenskap som tar fram det bästa av båda. Där, mellan man och hustru förenade av Gud i äktenskap hör den sexuella gemenskapen hemma, inte utom eller vid sidan av den. Detta innefattas också i utvärderingen av sjätte skapelsedagen: *se det var mycket gott*. Därmed har Gud utformat det mänskliga sociala livet och samhället med äktenskapet mellan man och hustru i centrum. Därmed är familjen grundad och ur föräldrarnas auktoritet har sedan all överhet blivit härledd.

Allt detta - förvaltningen av hela jorden, mannens ansvar, mannens och kvinnans förhållande till varandra, äktenskapet som grunden till familj, samhälle och överhet - allt detta hör till Guds goda skapelseordning. Om skapelseberättelsen var en symbolisk återgivning istället för en historisk, om Adam inte var en historisk person som fick det ansvar han fick, om Gud inte instiftat äktenskapet på det sätt som berättas i 2:a kapitlet så har inget av detta någon relevans alls för dagens människor. Då skulle värderingarna gälla bara de kristna som kommit överens om dem men inte alla människor. Nya testamentet säger dock något annat: *Den som avvisar detta avvisar alltså inte en människa utan Gud* (1 Tess 4:8).

På frågan om varför vi är här måste vi också se vad det tredje kapitlet ger för svar. Av de första kapitlen får vi utförligt svar på många av livets områden. Gud skapade människan till sin avbild, det innebär att de skapades heliga och rättfärdiga. De hade förmåga att ha gemenskap med Gud, kommunicera med honom, förstå hans vilja och utföra hans vilja. De tjänade honom i helighet och rättfärdighet. Men det var inte tvingande. De var inte robotar programmerade för det. De hade en verklig fri vilja att tacka Gud eller inte tacka, att lyda Gud eller att inte lyda, att tjäna eller att inte tjäna, att frukta och älska Gud över allting eller att göra uppror. De valde det senare med tragiska konsekvenser. Vi förstår med all tydlighet att människan till skillnad från djuren har ett moraliskt ansvar. Gud är skaparen och är Herre över sin skapelse. Han har skapat den efter sin design, gett allt skapat sina bestämda uppgifter. Människan

har han gett sina bud och ordningar och eftersom hon är skapad med ett moraliskt ansvar så har han också rätt att kalla henne inför sig för att göra räkenskap. När Adam efter syndafallet försökte komma undan sitt ansvar och gömde sig bakom en buske kallade Gud på honom: *Var är du?* Och frågade sedan: *har du ätit av trädet som jag förbjöd dig att äta av?* Som vår skapare har han rätt och makt att ställa oss till svars för hur vi levat det liv han gett oss. För Guds stora godhet och livets gåva borde vi tacka och lova, tjäna och lyda honom. Men vad vi borde göra och vad vi gör är många gånger två skilda saker. Bibeln visar hur människor alltsedan syndafallet forstätter göra uppror. Men den dag Gud kallar kommer de flesta inte bara att vilja gömma sig bland träden i en trädgård utan säga till bergen och klipporna: *"Fall över oss och göm oss för honom som sitter på tronen och för Lammets vrede!* Men Gud har visat att vi inte behöver komma i den situationen. Det är faktiskt det onödiga som finns.

De tio buden så som vi har dem i Luthers lilla katekes med förklaringar gäller alla människor i alla tider. Det går inte säga att det är bud som bara angår kristna som kommit överens om de värderingarna. Syndafallet var visserligen uppror mot ett speciellt bud som Gud gett Adam men läser vi 4:e kapitlet så förstår vi att Gud dömer synd mot de tio buden redan då synden uppstår i hjärtat. Vid den tiden fanns inte lagen skriven av Guds finger på stentavlor men den fanns skriven i människans hjärta. Alla som inte har den uppenbarade lagen som skrevs på stentavlor ska dömas efter den lag som är skriven i deras hjärtan. De tio buden ger uttryck för Guds vilja och den finns skriven i människans hjärta allt ifrån skapelsen. Den blev fördunklad i och med syndafallet men inte utplånad. Vi lär oss i Johannes 5:e kapitel att Människosonen fått makt att hålla dom. Det kommer en tid när alla som ligger i gravarna ska höra hans röst och komma ut. De som har gjort gott ska uppstå till liv, och de som har gjort ont ska uppstå till dom. Vi kan säga så här: kristna värderingar gäller inte bara kristna. Så skulle det vara om skapelseberättelsen vore en symbolisk berättelse, inte en historisk återgivning. Men nu är det historia och buden gäller alla. Och efter denna lag, skriven eller oskriven, klart uppenbarad eller dunkelt anad i hjärtat, ska alla människor dömas. Skaparen har rätt till sin skapelse. Det är han som designat den. Det är han som skapat oss och gett oss livet och satt sina gränser för hur vi ska leva och det är han som en dag ska ställa oss till svars.

Åter till berättelsen: *Gud kallade på mannen och sa: var är du? Har du ätit av det träd som jag förbjudit dig att äta av?* Väl medveten om sin skuld försökte han komma undan straffet genom att skylla ifrån sig. Vi ska tänka på att Adam var den främste av alla människor, bättre, starkare, kunnigare än någon av sina avkomlingar. Kunde inte han hålla sig undan vilken människa har då förmåga att hålla sig undan när Gud kallar? Adam skulle ju döden dö. Men istället för att direkt förvandla honom till en kolphög visade Gud honom en flyktväg undan straffet, designad av Gud själv. Det var en väg som inte innebar att han skulle försöka rädda sig själv utan istället att

han skulle bli räddad. Gud skulle visa sig rättfärdig genom att verkställa det dödstraff som han hotat med. Men straffet skulle bäras av en ställföreträdare. Gud lovade en hjälte som skulle födas av kvinna och utföra allt det som Adam inte kunde, för nu krävdes det en gudomlig gärning. Kvinnans avkomling skulle krossa ormens huvud, dvs återlösa mänskligheten från alla synder, dödens och djävulens makt. Men det skulle kosta honom blod. Han skulle själv bli huggen i hälen. Slutet av fjärde kapitlet visar att Adam började offentligt förkunna detta löfte när människorna blev fler på jorden. Guds vilja från första början är att vi ska tro på den han utlovat och vittna om honom. Den uppgiften har Guds folk haft genom hela historien. Och vi har den tydligare än någonsin nu när världen går mot sitt slut. Grunden för andra och tredje trosartiklarna så som vi bekänner dem i lilla katekesen finns redan här i Bibelns första del. Ryck bort de tre första kapitlen ur Bibeln eller säg att det bara är en symbolisk berättelse, inte en historisk, ja, då har du ryckt undan grunden för Bibelns huvudbudskap om Kristi ställföreträdande frälsningsverk. Då kan vi stoppa både Bibeln och katekesen i soporna. Som vi sagt tidigare: om Adam inte är en historisk person vars fall blev mänsklighetens fall så blir inte heller mänskligheten upprättad av den andre Adam, Jesus Kristus.

Det tredje kapitlet svarar bara indirekt på den tredje frågeställningen: vad händer med oss när vi dör? Finns det liv efter detta? Det första kapitlet visar att döden inte fanns i Guds goda skapelse. Döden tillhör inte Guds design för skapelsen och döden är absolut inget som är nödvändigt för ett perfekt fungerande ekosystem. Det tredje kapitlet visar att döden kom in i världen som en konsekvens av Adams synd, fast med ett hopp. Gud lovade en Frälsare som skulle ställa allt tillrätta igen. Därmed sägs indirekt att den kroppsliga döden inte sätter punkt för människans existens. Personen upphör inte att existera när kroppen vänder åter till jord igen. Människan består inte bara av stoft, för så här heter det när Adam blev skapad: *Herren Gud formade människan av jord från marken och blåste in livsande i hennes näsa. Så blev människan en levande varelse*. Fortsättningen av Bibeln visar att själen är odödlig och att det ska komma en dag när alla som är i gravarna ska höra Människosönens röst och gå ut ur dem. Döden fick långtgående konsekvenser på hela skapelsen, men inga positiva. Det heter i Romarbrevet att hela skapelsen gemensamt fortfarande sucka och vändas. Men också den med ett hopp om att bli befriad från sitt slaveri under förgängelsen. I begynnelsen skapade Gud himmel och jord. Han lade allt under förgängelsen på grund av synden. Men på grund av det första löftet kan vi se fram emot den dag då Gud i sin makt ska skapa nya himlar och en ny jord där rättfärdighet bor.

Vem är naiv?

Naturalismen utgår från att allting som existerar har naturliga förklaringar och inget övernaturligt existerar. Materialism och evolutionism är varianter av naturalism. Det behövs en mycket stark tro för att omfatta denna filosofi. Från deras synvinkel ser de

på oss som mycket naiva, vi som tror på skapelsen. På motsvarande sätt betraktar vi dem. Bibeln kallar dem dårar som undertrycker vad man kan veta om Gud utifrån vad han har skapat. Majoriteten av dagens forskare omfattar naturalismen och den tillämpas på många områden i samhället där den kommer i konflikt med vad bibeln lär. Vi lever i ett samhälle som på många områden gör uppror mot Skaparens syfte med sin skapelse och de ordningar han lagt ner i skapelsen. Människans uppror mot Gud har följt samma mönster genom tiderna, föreställningen om att man vinner på att trotsa Guds vilja.

Så vem är naiv? Naturalismen tror på spontan livsalstring fast det aldrig kunnat iaktas. Överallt där vi finner liv i olika former är det alstrat av det liv som redan existerar. Ingen har någonsin iakttagit spontan livsalstring ur död materia. Naturalismen ser på den komplexa informationen i arvsmassan som något som succesivt tillkommit genom ändringar i arvsmassan, mutationer. De allra flesta mutationer förstör information och många innebär individens död. Några är till synes utan konsekvenser och inte föremål för naturligt urval. Trots det ser man mutationer tillsammans med det naturliga urvalet som motorn bakom den mångfald av liv vi ser i idag, en mångfald som i snabb takt minskar med dagens rovdraft av skapelsens resurser. Fossila fynd ger en berättelse om död och förlust av mångfald, inte en berättelse om tillkomst av liv. Människans förvaltning av skapelsen fortsätter samma tema. Naturalismen betraktar döden som något positivt, för döden rensar ut svagare individer innan de kunnat reproducera sig med följd att starkare individer får tillfälle att föra sina gener vidare. Att det naturliga urvalet fungerar på det sättet har heller inte kunnat iaktas. Naturalismen är verkligen en tro utan att se men de kallar oss naiva. Vi erkänner åtminstone att vi tror på det vi inte kan se. Men vi har god grund för det. För genom historien har Gud visat att vi kan lita på hans ord och löften. Det har han visat med mäktiga tecken och under där det största är hur Kristus led och dog enligt Skrifterna och uppstod på tredje dagen.

Naturalismen ger också människorna en till synes rationell grund för att kasta av sig de fjättrande rep som de upplever att Guds bud och trosartiklarna utgör. Naturalismen ger dem argument för att leva som sin egen herre utan ansvar inför Gud – leva efter satsen: man vinner på att trotsa Gud. Men som sagt: Människosonen har fått makt att hålla dom. En dag ska alla som är i gravarna höra hans röst och gå ut ur dem. Varje människa ska få höra HERRENS röst: var är du? Det ska inte gå att gömma sig varken under klippor och berg eller i havets djup för också havet ska ge igen sina döda. Men Bibeln säger: *Saliga är alla som flyr till honom.*

Människosonen kommer att få sista ordet. Och han har redan uttalat sig om tillförlitligheten i Bibelns historiska redogörelse: förr ska himmel och jord gå under än minsta prick i lagen.

Men mer om konflikten mellan skapelsetro och naturalism i Peters föredrag imorgon.